

Arrest

nr. 230 181 van 13 december 2019
in de zaak RvV X / IX

In zake: 1. X
 2. X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. VAN DE SIJPE
Heistraat 189
9100 SINT-NIKLAAS**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 19 augustus 2019 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 1 juli 2019 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 september 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 oktober 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. VAN DE SIJPE, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van advocaat J. TASSENOY, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 15 maart 2018 dienen verzoeksters een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), waarbij medische elementen in hoofde van eerste verzoekster worden aangehaald.

1.2. Op 24 april 2018 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging (hierna: de gemachtigde) een nieuwe beslissing waarbij de aanvraag van 15 maart 2018 in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard. De Raad vernietigt met arrest nr. 212 158 van 9 november 2018 voormelde beslissing.

1.3. De ambtenaar-geneesheer stelt op 28 juni 2019 een nieuw medisch advies op. Op 1 juli 2019 wordt de op 15 maart 2018 ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ontvankelijk doch ongegrond verklaard. Dit is de bestreden beslissing.

“Geachte Burgemeester,

Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 15.03.2018 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door :

*NAAM : S., B. (...) (R.R.: (...))
nationaliteit: Kosovo
geboren te Malisheve op 18.08.1948
+ meerderjarige dochter:
E., B. (...) (RR: (...))
Geboren te Radivojce op 19.06.1971
Nationaliteit: Kosovo
Adres: (...)*

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk doch ongegrond is.

Reden(en) :

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er worden medische elementen aangehaald voor S., B. (...). De arts-adviseur evalueerde deze gegevens op 28.06.2019 (zie verslag in gesloten omslag in bijlage) en concludeerde dat de aangehaalde medische elementen niet weerhouden konden worden gezien de medische behandeling en opvolging beschikbaar en toegankelijk zijn in het land van herkomst, Kosovo.

Derhalve dient de aanvraag ongegrond verklaard te worden.

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Er wordt geen rekening gehouden met eventuele stukken toegevoegd aan het beroep tot nietigverklaring bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gezien deze niet ter kennis werden gebracht aan de Dienst Vreemdelingenzaken. Het komt immers aan betrokkene toe om alle nuttige en recente inlichtingen in zijn aanvraag of als aanvulling op deze aanvraag aan onze diensten over te maken.

Het attest van immatriculatie dat werd afgegeven in het kader van de procedure op basis van genoemd artikel 9ter dient te worden ingetrokken. Gelieve betrokkene tevens af te voeren uit het Vreemdelingenregister omwille van “verlies van recht op verblijf.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voeren verzoeksters onder meer de schending aan van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

“Het middel bestaat uit een schending van artikel 9ter Vw., van de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het redelijkheidsbeginsel en zorgvuldigheidsbeginsel, de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en een schending van de materiële motiveringsplicht, doordat verwerende partij geen afdoende onderzoek heeft gevoerd naar de bereikbaarheid/toegankelijkheid van de medische behandelingen in Kosovo.

1. Iedere beslissing van de overheid dient in alle redelijkheid en met de nodige zorgvuldigheid te worden genomen. Het redelijkheidsbeginsel veronderstelt dat de genomen beslissing dient voort te spruiten uit een zorgvuldig onderzoek en een beslissing moet zijn die door ieder ander redelijk denkend mens of orgaan zou kunnen worden genomen en die men als een redelijk verantwoorde beslissing zou kunnen zien en aanvaarden. Zij dient zich bij het nemen van de beslissing niet alleen alle feiten correct en volledig vast te stellen, te waarderen en te interpreteren, daarnaast dient zij zich ook van alle relevante gegevens op de hoogte te stellen.

2. Door verwerende partij wordt niet betwist dat de aanwezigheid van medicatie essentieel is als medische zorg voor eerste verzoekster. Evenwel insinueert verwerende partij dat medicatie tijdelijk of permanent niet meer beschikbaar kan zijn in Kosovo en verzoekers dit dienen op te vangen door een voldoende voorraad te voorzien, dan wel door analoge equivalenten te laten voorschrijven. Evenwel wordt niet aangetoond dat ook deze equivalenten afdoende beschikbaar zijn. Uit de informatie van IOM, Country fact sheet. Kosovo 2017, te vinden op http://files.returningfromgermany.de/files/CFS_2017_Kosovo_EN.pdf, p.4 blijkt immers dat medicijnvoorraden dikwijls uitgeput zijn in publieke ziekenhuizen en onafhankelijke apotheken ze eventueel kunnen laten invoeren, doch dat deze sowieso heel duur zijn en de beschikbaarheid er van heel onzeker is. Deze info is recenter dan de informatie waarnaar verwerende partij in het advies verwijst. Bovendien was verwerende partij van deze problematiek op de hoogte naar aanleiding van het verzoekschrift tot nietigverklaring en schorsing, hetwelk resulteerde in het arrest RvV nr. 223 559 van 03.07.2019 (schending motiveringsplicht, minstens het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel°. Het kan niet worden ontkend dat wanneer de beschikbaarheid van medicijnen onzeker is, verzoekster hierdoor niet de medische verzorging zal kunnen krijgen die zij nodig heeft.

3. Verder is ook het onderzoek naar de (financiële) toegankelijkheid en opvolging van de medische zorgen in het land van herkomst geenszins afdoende gevoerd. Er wordt in de bestreden beslissing louter gesteld dat de zorg in publieke instellingen gratis is in tegenstelling tot de zorg in de private instanties, terwijl duidelijk is dat zulks slechts geldt voor bepaalde groepen van personen (zie IOM, Country fact sheet. Kosovo 2017, te vinden op http://files.returningfromgermany.de/files/CFS_2017_Kosovo_EN.pdf, p.4). Verwerende partij toont geenszins aan dat eerste verzoekster hiervan kan genieten. Het wordt niet aangetoond dat alle door verzoekster in te nemen medicatie gratis beschikbaar is voor verzoekster. 1 S. BOUCKAERT, Documentloze vreemdelingen. Grondbescherming doorheen de Belgische en internationale rechtspraak vanaf 1985, Maklu, Antwerpen, 2007, 161. 2 Availability and costs of medication: Essential medicines are supposed to be available free of charge in every public health care center, but are often out of supply and not available in public clinics. Independent pharmacies may be able to import drugs needed, but they are likely to be expensive and the supply thereof may be uncertain. Daarnaast stelt verwerende partij dat eerste verzoekster, gelet op haar leeftijd, recht heeft op een pensioen. Dit pensioen bedraagt evenwel slechts 75 EUR (volgens verwerende partij 90 EUR) per maand (zie IOM, Country fact sheet. Kosovo 2017, te vinden op http://files.returningfromgermany.de/files/CFS_2017_Kosovo_EN.pdf, p.7), zodat het geenszins voldoende kan worden geacht om te voorzien in de leefkosten en de medische kosten. Door verwerende partij wordt niet aangetoond hoeveel de kostprijs van medicijnen is. Wanneer niet duidelijk is wat de gemiddelde kostprijs is van de door verzoekster in te nemen medicatie, kan niet worden gesteld dat verzoekers de nodige medische zorgen kunnen bekostigen. Indien niet geweten is hoeveel de behandeling in zijn totaliteit kost, kan bezwaarlijk worden voorgehouden dat verzoekers op afdoende wijze de noodzakelijke behandeling kunnen betalen. De verwijzing van verwerende partij naar een wet in Kosovo is niet dienstig aangezien deze er op vandaag nog niet is geïmplementeerd. Er zijn geen financiën om uitvoering te geven aan deze wet.

4. Daarenboven heeft verwerende partij niks gesteld over de opmerkingen van verzoekers in het verzoekschrift dat er in Kosovo sprake is van een tekort aan professioneel opgeleid personeel en het tekort aan middelen, terwijl eerste verzoekster hierdoor niet zal kunnen beschikken over medische zorgen van een aanvaardbaar kwalitatief niveau (RvSt 7 mei 2001, nr. 95.175.RDE 2002 N° 119; RvSt 30 november 1999, nr. 83.760.RDE 2002 N° 119; Kortg. Leuven 6 december 1996, T. Vreemd. 1997, 299-300). Zie Centre for Research Documentation and Publication, 'Health care in Kosovo', 14 maart 2016, <http://cn4hs.org/wp-content/uploads/2016/05/Health-care-in-Kosovo.pdf>, p. 5: "Lack of equal access to health care services and widespread poverty makes the situation worse. High out-of-pocket payments raise many concerns about equality and equity of access to health care services, particularly for the vulnerable groups. Such payments are higher in urban than in rural areas. Households spend approximately the same amount on health care across the income distribution, however the poor are the most harshly hit in terms of share of the overall consumption."

5. Tot slot moet worden opgemerkt dat verwerende partij nog steeds het stilzwijgen behoudt over de corruptie in de medische sector. Nochtans heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwisting in haar arrest nr. 212 158 van 9.11.2018, p.10 -11 uitdrukkelijk gesteld dat het antwoord van de ambtenaar-geneesheer in zijn vorig advies niet afdoende was:

Uit het medisch advies blijkt niet dat de ambtenaar-geneesheer de bezorgdheden van verzoeksters inzake corruptie, zoals geuit in de aanvraag van 15 maart 2018, betrokken heeft in zijn beoordeling van de financiële toegankelijkheid. De ambtenaar-geneesheer antwoordt in zijn advies niet op de overwegingen en stukken inzake corruptie in Kosovo en weerlegt deze dan ook niet. Ook uit de eerste bestreden beslissing zelf blijkt niet dat rekening werd gehouden met verzoeksters overwegingen inzake corruptie in Kosovo, hoewel de verwerende partij toch op de hoogte diende te zijn van de bezorgdheid van verzoeksters en de bij de aanvraag aangehaalde internetartikelen. Verzoeksters kunnen worden gevolgd in hun betoog dat de verwerende partij hier het zwijgen toe doet. Aldus blijkt niet dat bij het onderzoek naar de financiële toegankelijkheid van de benodigde medicatie en medische (algemene en gespecialiseerde) behandeling rekening werd gehouden met de geuite bezorgdheden inzake corruptie in de Kosovaarse gezondheidssector.

En verder:

In deze zin wordt dan ook verder gemotiveerd dat eerste verzoekster recht heeft op een ouaeraomspensioen, hetgeen volgens het administratief dossier 65 euro bedraagt. Voorts wordt gesteld dat tweede verzoekster, de meerderjarige dochter van eerste verzoekster, zou kunnen instaan voor de kosten die gepaard gaat met de noodzakelijke hulp. Deze overwegingen kunnen naar oordeel van de Raad enkel samen worden gelezen met de overweging dat voor ambulante zorg de patiënten zelf dienen in te staan voor de aankoop van hun geneesmiddelen en de vaststelling dat verzoekster een waaier aan medicatie behoeft.

Dit kan echter niet worden beschouwd als een antwoord, laat staan een afdoend antwoord, op het betoog van verzoeksters in hun aanvraag dat er corruptie is in de Kosovaarse gezondheidssector en dat eerste verzoekster niet over de nodige financiën beschikt om tegemoet te kunnen komen aan deze wanpraktijken.

Daarenboven heeft de ambtenaar-geneesheer het rapport "Country fact sheet: Acces tot Healthcare:

Kosovo, MedCOI IV – Belgian Deks of Accessibility, 2016" als bron geraadpleegd bij het beoordelen van de toegankelijkheid. In dit rapport wordt melding gemaakt van de 'verborgen kosten' in de Kosovaarse gezondheidszorg, in casu omkoping en corruptie ("The hidden cost of healthcare expenditures: bribery in the Kosovar healthcare system").

Voor de volledigheid wijst de Raad erop dat uit de verwijzing naar NGO's die actie zijn op het gebied van de gezondheidszorg evenmin blijkt dat rekening werd gehouden met de argumenten van verzoekers inzake corruptie in de Kosovaarse gezondheidssector. De NGO-programma's die worden vermeld hebben enkel betrekking op thuiszorg en handelen niet over de toegankelijkheid tot benodigde medicatie en de benodigde medisch-specialistische zorgen.

4.9 De Raad besluit dat de ambtenaar-geneesheer niet met de vereiste zorgvuldigheid heeft onderzocht of de benodigde medicatie en medische zorgen, rekening houdend met de individuele situatie van verzoeksters en de in de aanvraag aangehaalde overwegingen inzake corruptie in de Kosovaarse gezondheidssector, voldoende financieel toegankelijk zijn.

Thans blijkt dat in het advies van de ambtenaar-geneesheer van 28.06.2019 hieromtrent louter 2 zinnen werden toegevoegd: 'Wat betreft de verwijzing naar mogelijke corruptie en steekpenningen binnen de Kosovaarse gezondheidszorg. Er is geen enkel bewijs dat zulke toestanden van toepassing zijn op de individuele situatie van betrokkene.'

Deze toevoeging volstaat uiteraard niet, wanneer de Raad in haar arrest uitdrukkelijk heeft gesteld dat de ambtenaar-geneesheer zulks nader had moeten onderzoeken. Verzoekers verwijzen verder nog naar volgende artikelen: Zie Centre for Research Documentation and Publication, 'Health care in Kosovo', 14 maart 2016, <http://cn4hs.org/wp-content/uploads/2016/05/Health-care-in-Kosovo.pdf> :

'Corruption

According to the Transparency International Global Corruption Barometer 2007, 67 % of respondents in Kosovo paid bribes to obtain services (not just health services). On the Corruption Perception Index (CPI), Kosovo ranks 105 out of 176 countries (least corrupt is 1 out of 176). It is embedded in the mindset of Kosovars that without bribing a doctor or a nurse in the state hospital, there is no service and care to be provide for their beloved ones. Corruption in healthcare is harmful due to many reasons: 1. It can have catastrophic effects on low income families by pushing them further into poverty. 2. Such payments are made directly to health care workers, do not contribute to improving health care infrastructure, and therefore are not recorded. Consequently, taxes are not collected, which in turn could be used for the healthcare system itself. 18 At lower levels, corruption has often been encountered in the form of favoritism and small bribery. Similar to other places in the region, this situation in the health sector is especially alarming, and it extends to education, rule of law institutions and public administration (Civil Society against corruption, 2010). Nonetheless, reports show that corruption is more widespread in the situations where citizens face difficulties in gaining access to basic health services, without using connections or paying bribes. Kosovars blamed the hospitals, for most corruption in the society (Chicago-Kent College of Law, 2006). Only 15% of respondents had health insurance, and 84% reported not having it. In a survey conducted by the USAID in 2013, it was noted that this implies their healthcare costs have to be provided from outside sources, including assistance from family, relatives or friends.¹⁹ A large number of Kosovars seek services outside Kosovo, either in neighboring Macedonia, Albania and Serbia or in Western Europe.'

Zie internetartikel van Independent Balkan New Agency, 'Kosovo: Healthcare system has many problems', te vinden op <http://www.balkaneu.com/kosovo-healthcare-system-problems/>, 08.08.2016: 'Julie Coleman of the Center for Research, Documentation and Publication, said during the presentation that Kosovo's financial sources are restricted and that less is spent on healthcare. She said that like in any other sector, even in the healthcare system there is corruption and that bribery is needed to obtain good service. "Unfortunately, only 15% of the population is in the healthcare insurance fund, while the rest is obliged to pay from their own pockets", said Coleman. According to her, patients are obliged to spend for treatment abroad and that the amount that they spent on an annual basis for this service abroad is 80 million euros.'

Dit vormt voor verzoekster een reëel probleem, aangezien zij niet over de nodige financiën beschikt om tegemoet te kunnen komen aan deze wanpraktijken waarbij zij steekpenningen dient te betalen. Ook haar dochter E. B. (...) kampt met medische problemen (zie haar beroep tot nietigverklaring en schorsing bij de RvV dd. 26.12.2017) waardoor ook op haar geen beroep kan worden gedaan om deze kosten te betalen. Aldus is het redelijkheidsbeginsel, minstens het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden, aangezien verwerende partij met al deze relevante gegevens geen rekening heeft gehouden bij de beoordeling van de (financiële) toegankelijkheid van de medische zorgen. Nochtans heeft zulks zonder twijfel gevolgen voor de toegankelijkheid tot de medische zorgen voor verzoekster. Een vernietiging van de bestreden beslissing is dan ook opnieuw op zijn plaats."

2.2. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 22 maart 2010, nr. 202.182, RvS 21 september 2009, nr. 196.247; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Een zorgvuldige voorbereiding van de beslissing impliceert dat deze beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheidsplicht legt de overheid onder meer op om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het

dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 maart 2013, nr. 222.953; RvS 29 januari 2013, nr. 222.290; RvS 28 juni 2012, nr. 220.053). Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat de overheid slechts na afweging van alle relevante gegevens van de zaak een beslissing mag nemen (RvS 28 april 2008, nr. 182.450). De bestuursbeslissing dient te steunen op een zorgvuldige feitenvinding en een nauwgezette afweging zodat de beslissing genomen wordt op basis van een afdoende en volledig onderzoek van het concrete geval (RvS 22 maart 2010, nr. 202.182; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954).

Verzoeksters betogen dat niet werd aangetoond dat de equivalenten ook afdoende beschikbaar zouden zijn: uit de Country fact sheet van 2017 blijkt dat medicijnvoorraden dikwijls uitgeput zijn en dat ze zeer duur zijn. Verzoeksters stellen dat niet is aangetoond dat eerste verzoekster kan genieten van de gratis zorgen, dat er geen duidelijkheid is over hoeveel de medicatie/behandeling ongeveer kost en dat er een tekort is aan opgeleid personeel in Kosovo. Verzoeksters betogen voorts dat de verwerende partij niet aantoont dat eerste verzoekster kan genieten van de gratis medicatie. Verwijzend naar arrest nr. 212 158 van 9 november 2018 betogen verzoeksters dat de verwerende partij nog steeds het stilzwijgen bewaard omtrent de aangevoerde corruptie: de toevoeging in het nieuwe advies is niet voldoende. Tot slot stellen verzoeksters dat eerste verzoekster niet beschikt over de nodige middelen om tegemoet te komen aan de wanpraktijken in Kosovo.

De schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt voorts onderzocht in het licht van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, waarop de bestreden beslissing steunt.

Uit het bepaalde in artikel 9ter, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet volgt dat een verblijfsmachtiging om medische redenen kan worden gevraagd in twee onderscheiden gevallen, met name:

- (1) een ziekte die een reëel risico vormt voor het leven of de fysieke integriteit van de aanvrager, of
- (2) een ziekte die een reëel risico inhoudt op onmenselijke en vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling beschikbaar is in het land van herkomst.

Concreet houdt artikel 9ter van de Vreemdelingenwet in dat er enerzijds gevallen zijn van een vreemdeling die actueel lijdt aan een levensbedreigende ziekte of aandoening die actueel een gevaar oplevert voor zijn fysieke integriteit, d.w.z. het ingeroepen risico voor het leven of een aantasting van de fysieke integriteit moet imminent aanwezig zijn en de vreemdeling is daardoor niet in staat om te reizen. Anderzijds is er het geval van de vreemdeling bij wie er actueel geen reëel risico is voor diens leven of fysieke integriteit en die dus in principe kan reizen maar die, indien er geen adequate behandeling voorhanden is voor zijn ziekte of aandoening in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, het risico loopt op een onmenselijke of vernederende behandeling. Ook al betreft het in dit laatste geval geen acute levensbedreigende ziekte, er is wel een zekere vorm van ernst vereist voor wat betreft de ingeroepen ziekte of aandoening (cf. RvS 5 november 2014, nrs. 229.072 en 229.073).

Voorts bepaalt artikel 9ter, § 1, vijfde lid van de Vreemdelingenwet het volgende:

“De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.”

In het medisch advies van 28 juni 2019 stelt de ambtenaar-geneesheer vast dat eerste verzoekster lijdt aan Myasthenia gravis, arteriële hypertensie, hypercholesterolemie en er is een vermoeden van BPPV. De ambtenaar-geneesheer oordeelt dat verzoekster een waaier aan medicatie behoeft, in totaal een achttal medicijnen, alsook medische opvolging en behandeling door een generalist/huisarts en volgende specialisten: neuroloog, cardioloog, hematoloog en orthopedist. De ambtenaar-geneesheer stelt vast dat er geen medische contra-indicatie om te reizen is. De ambtenaar-geneesheer onderzoekt vervolgens de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de benodigde medicatie en medische behandeling in het land van herkomst, Kosovo.

Op basis van informatie uit de Medcoi-databank oordeelt de ambtenaar-geneesheer dat de benodigde medicatie en medische behandeling beschikbaar zijn. Na onderzoek besluit de ambtenaar-geneesheer eveneens dat de benodigde medicatie en medische behandeling toegankelijk zijn in Kosovo. De aandoeningen vormen volgens de ambtenaar-geneesheer derhalve geen reëel risico voor eerste

verzoeksters leven of voor haar fysieke integriteit, noch een reëel risico op onmenselijke of vernederende behandeling aangezien opvolging en behandeling beschikbaar en toegankelijk zijn in Kosovo.

In het kader van een verblijfsaanvraag in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet moet worden onderzocht of er een gepaste en voldoende toegankelijke behandeling bestaat in het land van oorsprong. Dit onderzoek dient geval per geval, rekening houdend met de individuele situatie van de aanvrager, te gebeuren (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, doc. nr. 51-2478/01, 35 en doc. nr. 51-2478/08, 9*).

Dit betekent dat de beschikbaarheid en toegankelijkheid van een benodigde medische opvolging en behandeling moeten worden beoordeeld in het licht van de algemene situatie in het land van herkomst en de individuele omstandigheden van het betrokken individu. Het onderzoek naar de toegankelijkheid van de benodigde medische zorgen, omvat daarbij een onderzoek naar de financiële toegankelijkheid ervan. Uit artikel 9ter van de Vreemdelingenwet volgt dat dit onderzoek door de ambtenaar-geneesheer wordt gevoerd. Bij de beoordeling van de beschikbaarheid en de toegankelijkheid van een noodzakelijke behandeling moet het redelijkheids criterium in acht worden genomen.

Verzoeksters voeren in hun verzoekschrift aan dat er bij de beoordeling van de (financiële) toegankelijkheid van de medische zorgen, geen rekening werd gehouden met de in de aanvraag aangehaalde overwegingen en internetartikelen inzake corruptie in de gezondheidssector in Kosovo.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeksters in hun aanvraag van 15 maart 2018 inderdaad uitdrukkelijk hebben gesteld corruptie in de medische sector te vrezen. Ze hebben daartoe geciteerd uit verschillende internetpublicaties. Verzoeksters stelden dat deze corruptie des te meer klemt nu verzoekster niet over de nodige financiën beschikt om tegemoet te kunnen komen aan deze wanpraktijken.

Met arrest nr. 212 158 van 9 november 2018 vernietigt de Raad de beslissing van de gemachtigde van 24 april 2018 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard, omdat de ambtenaar-geneesheer niet met de vereiste zorgvuldigheid heeft onderzocht of de benodigde medicatie en medische zorgen, rekening houdend met de individuele situatie van verzoeksters en de in de aanvraag aangehaalde overwegingen inzake corruptie in de Kosovaarse gezondheidssector, voldoende financieel toegankelijk zijn.

Verzoeksters betogen dat de verwerende partij nog steeds het stilzwijgen bewaard omtrent de aangevoerde corruptie. In voornoemd arrest nr. 212 158 van 9 november 2018 oordeelt de Raad dienaangaande: *“Deze overwegingen kunnen naar oordeel van de Raad enkel samen worden gelezen met de overweging dat voor ambulante zorg de patiënten zelf dienen in te staan voor de aankoop van hun geneesmiddelen en de vaststelling dat verzoekster een waaier aan medicatie behoeft. Dit kan echter niet worden beschouwd als een antwoord, laat staan een afdoend antwoord, op het betoog van verzoeksters in hun aanvraag dat er corruptie is in de Kosovaarse gezondheidssector en dat eerste verzoekster niet over de nodige financiën beschikt om tegemoet te kunnen komen aan deze wanpraktijken.”* Het gezag van gewijsde van het voormelde arrest nr. 212 158 strekt zich uit tot de onlosmakelijk met het dictum verbonden motieven.

Uit het nieuw medisch advies van 28 juni 2019 blijkt niet dat de ambtenaar-geneesheer rekening heeft gehouden met de motieven van het arrest nr. 212 158 van 9 november 2018. De Raad stelt bovendien vast dat in de bestreden akte als volgt wordt gemotiveerd omtrent de corruptie in de medische sector: *“Wat betreft de verwijzing naar mogelijke corruptie en steekpenningen binnen de Kosovaarse gezondheidszorg is er geen enkel bewijs dat zulke toestanden van toepassing zijn op de individuele situatie van betrokkene.”* Deze overweging komt niet tegemoet aan de grond tot vernietiging aangaande corruptie als blijkt uit arrest nr. 212 158 van 9 november 2018.

Verzoeksters kunnen worden gevolgd in hun betoog dat de verwerende partij hier opnieuw het zwijgen toe doet. Aldus blijkt niet dat bij het onderzoek naar de financiële toegankelijkheid van de benodigde medicatie en medische (algemene en gespecialiseerde) behandeling rekening werd gehouden met de geuite bezorgdheden inzake corruptie in de Kosovaarse gezondheidssector.

De Raad stelt vast dat de verwerende partij in haar nota niet specifiek ingaat op de argumenten van verzoeksters inzake de corruptie in de Kosovaarse gezondheidssector. Zij stelt wel: *“In het nieuwe*

advies werd wel degelijk tegemoet gekomen aan de kritiek van de Raad, stellende dat de vorige 9ter beslissing geen afdoende antwoord bood op het betoog van verzoeksters in hun aanvraag dat er corruptie is in de Kosovaarse gezondheidssector en dat eerste verzoekster niet over de nodige financiën beschikt om tegemoet te kunnen komen aan deze wanpraktijken. In het nieuwe advies werd immers gesteld dat er geen enkel bewijs werd voorgelegd dat de vermeende toestanden van corruptie en steekpenningen van toepassing zouden zijn op de situatie van verzoekers.”

De repliek in de nota doet geen afbreuk aan de vaststelling dat niet blijkt dat bij het onderzoek naar de financiële toegankelijkheid van de benodigde medicatie en medische (algemene en gespecialiseerde) behandeling rekening werd gehouden met de geuite bezorgdheden inzake corruptie in de Kosovaarse gezondheidssector.

De algemene repliek dat uit artikel 9ter van de Vreemdelingenwet niet voortvloeit dat een verblijf om ernstige medische redenen zou moeten worden toegekend omdat eerste verzoeksters behandeling niet volledig kosteloos zou zijn, vormt geen afdoende antwoord op de argumenten van verzoeksters. De vraag is immers niet of de toegankelijkheid van benodigde medische zorgen volledig kosteloos is, maar wel of de benodigde medicatie en medische (algemene en specialistische) zorgen voldoende toegankelijk zijn in het licht van de individuele situatie van eerste verzoekster.

De Raad wijst er op dat in het advies eerst wordt gemotiveerd over de gezondheidszorg in Kosovo, die wordt georganiseerd op drie niveaus in stijgende lijn van specialisatie, met name ambulante zorg, zorg in het ziekenhuis en thuiszorg alsook urgentiegeneeskunde. Daarbij wordt gesteld dat de zorg in publieke instellingen gratis is en dit in tegenstelling tot de private instanties. Er wordt tevens gesteld dat voor ambulante zorg de patiënten zelf dienen in te staan voor de aankoop van hun geneesmiddelen. De Raad merkt hierbij op dat de ambtenaar-geneesheer zelf heeft vastgesteld dat verzoekster een uitgebreide waaier aan medicatie (8 medicamenten) nodig heeft.

Uit de verdere motieven van het advies kan niet worden afgeleid dat de toegang tot de benodigde waaier aan medicatie voor eerste verzoekster gratis zou zijn of zou worden terugbetaald. Deze motieven betreffen immers enkel de algemene vaststelling dat de gezondheidszorgen worden geleverd en gefinancierd door de overheid vanuit het algemene budget, het vooruitzicht dat verzoekster geen bijdrage zal moeten betalen onder de wet op de ziekteverzekering waarbij meteen wordt aangestipt dat deze wet nog niet is geïmplementeerd en de enkele vaststelling dat men gratis spoedhulp kan krijgen in openbare ziekenhuizen. In deze zin wordt dan ook verder gemotiveerd dat eerste verzoekster recht heeft op een ouderdomspensioen, hetgeen volgens het administratief dossier 65, en in de nota 90, euro bedraagt. Daarenboven heeft de ambtenaar-geneesheer het rapport “Country fact sheet: Access to Healthcare: Kosovo, MedCOI IV – Belgian Deks of Accessibility, 2016” als bron geraadpleegd bij het beoordelen van de toegankelijkheid. In dit rapport wordt melding gemaakt van de ‘verborgen kosten’ in de Kosovaarse gezondheidssector, in casu omkoping en corruptie (“The hidden cost of healthcare expenditures: bribery in the Kosovar healthcare system”).

De Raad besluit dat de ambtenaar-geneesheer niet met de vereiste zorgvuldigheid heeft onderzocht of de benodigde medicatie en medische zorgen, rekening houdend met de individuele situatie van verzoeksters en de in de aanvraag aangehaalde overwegingen inzake corruptie in de Kosovaarse gezondheidssector, voldoende financieel toegankelijk zijn.

Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel in het licht van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet bij de totstandkoming van het advies van de ambtenaar-geneesheer wordt aannemelijk gemaakt. De bestreden beslissing die, zoals reeds werd gesteld, volledig aan dat advies is opgehangen, is derhalve met hetzelfde gebrek behept. De argumenten van de verwerende partij doen aan het voorgaande geen afbreuk.

Het enig middel is, in de aangegeven mate, gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partijen hebben een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient

derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 1 juli 2019 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien december tweeduizend negentien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. MILOJKOWIC